

[Justitsministeren]

ret til at opholde sig her under sagens behandling.

Det påhviler herefter direktoratet for udlændinge at skaffe den pågældende logi og i det hele taget at sørge for den pågældendes underhold – det drejer sig både om mad, tøj, lægehjælp og så videre. Kun i yderst begrænset omfang er asylansøgere selv i besiddelse af midler til at dække de nødvendige udgifter.

Før lovændringen i 1983 var det administrative arbejde, der var forbundet med indkvartering med videre, af forholdsvis begrænset omfang, og man benyttede i vid udstrækning mindre hoteller i København til formålet.

Den voldsomme stigning i antallet af asylsager har naturligvis påført direktoratet meget betydelige vanskeligheder, og der er derfor indledt et tæt samarbejde med Dansk Røde Kors om løsningen af disse praktiske problemer.

Dansk Røde Kors har jo siden efteråret 1982 drevet en kontaktvirksomhed af humanitær karakter for asylansøgere og henvendte sig da også forud for lovændringen til justitsministeriet med anmodning om at blive medinddraget i løsningen af opgaverne.

Jeg er meget glad for, at Røde Kors på denne måde er trådt til og har kunnet bistå justitsministeriet hurtigt og effektivt. Det hidtidige samarbejde er forløbet meget tilfredsstillende – så tilfredsstillende, at der i løbet af kort tid vil blive indgået en rammeaftale, hvori de nærmere retningslinjer for samarbejdet vil blive fastlagt.

Jeg kan oplyse, at Røde Kors allerede har startet driften af et egentligt modtagelsescenter – Næsseslottet – og at det yderligere er tanken, at man også for direktoratet skal drive andre faste indkvarteringssteder. Der er allerede taget kontakt med forsvarsministeriet og indgået aftale om midlertidig overtagelse af flyvestationerne Kagerup og Kongelunden til dette formål. Opgaverne vedrørende fremskaffelse af tøj og personlige fornødheder og til en vis grad også vedrørende lægelige og sundhedsmæssige forhold er Røde Kors også indstillet på at tage sig af.

Det er indlysende, at direktoratet for udlændinge – og for så vidt også politiet – ikke hidtil har været i stand til at holde trit med antallet af nytilkomne sager.

For det første viste det sig i løbet af forsommeren, at direktoratets fysiske rammer var fuldstændig sprængt, og man var derfor nødsaget til at etablere en selvstændig flygtningeafdeling i Albertslund.

Herudover er der iværksat en række andre foranstaltninger, som har til formål at nedbringe den tid, der går med sagens behandling. Alle må have forståelse for, at disse mennesker, som har opgivet en fortsat tilværelse i hjemlandet, ikke kan forventes at falde til ro, så snart de ankommer her til landet, men at dette først kan ske, når der foreligger en afgørelse af, om de kan forblive her eller ej. Det er derfor min opfattelse, at vi skylder disse mennesker, at afgørelsen vedrørende deres videre skæbne træffes uden unødige forsinkelser.

Med dette formål har jeg derfor besluttet, at både direktoratet og politiet i denne trængte situation skal styrkes, således at opgaven kan løses. Der er således blevet overført personale fra andre dele af politiet til den afdeling, der beskæftiger sig med disse sager, og der er på tilsvarende vis udlånt personale fra andre dele af justitsministeriets område til direktoratet for udlændinge. Herudover er der endvidere efter aftale med direktoratet for udlændinge og rigspolicechefen truffet beslutning om, at der vedrørende det meget store antal og meget ofte helt ensartede sager vedrørende iranere kan gennemføres en rationaliseret sagsbehandling.

Der har været fremsat en vis kritik af netop denne beslutning, men jeg er egentlig lidt uforstående over for denne kritik.

Man må tænke på, at der her er tale om en gruppe stort set ensartede sager. Det påberåbte asylgrundlag, flugtveje og andre forhold af betydning er ligeledes stort set identiske. Jeg kan derfor ikke se beslutningen som udtryk for positiv særbehandling af iranere, som det har været nævnt, men i stedet som udtryk for en helt naturlig og administrativt hensigtsmæssig planlægning. Jeg vil gerne specielt fremhæve, at der selvfølgelig ikke er blevet slækket på de nødvendige sikkerhedsmæssige undersøgelser.

6. Økonomien

En redegørelse for den aktuelle flygtningesituation må nødvendigvis også indeholde en redegørelse for de udgiftsmæssige konsekven-